

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Милорад Лончар, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com
ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Петар Дамњановић, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

[SvTrojica.MELBOURNE](#)

[СвТројицаБранズвик](#)

[HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](#)

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 30. МАЈ 2021. № Број 91. № Година III

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 30./17. МАЈ 2021. ГОДИНЕ НЕДЕЉА САМАРЈАНКЕ	НЕДЕЉА ПЕТА – САМАРЈАНКЕ – ГЛАС 4. Јутрење - Јеванђеље вакрсно ЧЕТВРТО, Мт. 28,16-20 Лит. - Апо. Дап. 11,19-26 и 29-30; Јев. Јн. 4,5-42
СРЕДА, 2. ЈУН	ВЕЧЕРЊЕ У 19ч
ЧЕТВРТАК, 3. ЈУН: СВ. КОНСТАНТИН И ЈЕЛЕНА	ЈУТРЕЊЕ У 9ч, ЛИТУРГИЈА У 10ч, АКАТИСТ У 19ч
СУБОТА, 5. ЈУН	ВЕЧЕРЊЕ У ОЧИ НЕДЕЉЕ У 19ч
НЕДЕЉА, 6. ЈУН – ПЕТА НЕДЕЉА - САМАРЈАНКЕ	ЈУТРЕЊЕ У 9ч, ЛИТУРГИЈА У 10ч

ЦРКВА ЈЕ ТРЕНУТНО ЗАТВОРЕНА ЗА ЈАВНОСТ ЗБОГ ПАНДЕМИЈСКИХ МЕРА НА СНАЗИ.
ПОЈЕДИНЕ СЛУЖБЕ ЂЕ СЕ ПРЕНОСЕ НА ЈУТЈУБУ – ПОГЛЕДАЈТЕ НАШ КАНАЛ ЗА ДЕТАЉЕ.

НЕДЕЉА ПЕТА ПО ВАСКРСУ - САМАРЈАНКЕ

Рече му жена: знам да ће доћи Месија који се зове Христос; кад он дође казаће нам све. Рече јој Исус: ја сам који с тобом говорим. И тада дођоше ученици његови, и чуђаху се где говораше са женом, али ниједан не рече: шта иштеш? или шта говориш с њом? А жена остави своје судове и отиде... Каква чудна драма! Каква брза смена сцена и догађаја! Само Господ стоји у средини свега непомичан као вечношт. Изазвана духовним речима Господа Исуса, жена наједанпут помишља о обећаном Месији, кога су Самарјани очекивали онако исто као и Јевреји. Кад он дође казаће нам све, говори жена. За њу, као и за све остале Месија је нешто далеко, нешто још даље него прамичак магле на далеком хоризонту. На њено запрепашћење Господ о-

Фреска жена Самарјанке, ман. Високи Дечани (северна галерија)

бјављује, да је Он очекивани Месија – ја сам који с тобом говорим. Занемела од чуда, жена Му ништа не одговара. У томе се враћају апостоли из града, и чуде се, шта то њихов Учителј има да разговара са женом неверничком, Самарјанком. И они застају неми од чуда. Жена пак не знајући шта више ни да пита ни да разговара, оставља своје судове и бежи натраг у свој град, да објави оно што је сазнала. Једна ћутљива

сцена, но речитија од свих људских речи! Међутим жена журно ходећи стиже у град и објави свему граду о чудном човеку на бунару Јаковљеву. Да није то Христос? Она се не усуђује да каже: то је Христос, ма да је познала Његову необичну духовну мудрост, него као у двоумици пита: Да није то Христос? као да хоће да каже: ја сам женска страна, и не могу да просудим но ви сте људи, расуднији и обазривији од мене, ви, дакле, ходите да видите. Овим жена пројављује природну женску скромност, једну добродетель, која се код жена никад не може довољно нахвалити. Колико чудном вешћу толико и својом скромношћу жена беше узбудила све грађане Сихара, који изиђоше, дакле, из града и пођоше к Њему.

(Извод из беседе св. Николаја)

ВОДА ЖИВА ОД КОЈЕ СЕ НЕ ЖЕДНИ

Према Св. Теофилакту Охридском, Самарјани су бивши Израелци, који су временом потпали под Асирско ропство због свога односа према Богу. Они су очито имали знање о доласку Месије, што и жена Самарјанка потврђује, када се обраћа Христу речима: „*Знам да долази Месија звани Христос; Као Он дође, објавиће нам све*“. Иначе, добили су име по брду Самар, које је добило име по његовом првом освајачу, о чему сведочи и пророк Исаја (Иса. 7,9). Самарјани су временом постали други народ, према Израелцима, народ са којим се они нису мешали. Тако је Христов сусрет на Јаковљевом бунару са Самарјанком посматран од стране апостола као нешто збуњујуће. О томе сведочи и сама Самарјанка када каже Христу: „*Како Ти, који си Јудејац, тражиш од мене, жене Самарјанке, да пијеш?*“ (Јн. 4,9)

Студенац код кога се одвијао овај сусрет, ископан је од стране Аврамовог унука Јакова. Самарјанка поштује своје претке и пита Исуса: „Еда ли си Ти већи од оца нашега Јакова, који нам даде овај студенац?@ Христос одговара на следећи начин: „Свако који пије од ове воде опет ће ожеднети. А који пије од воде коју ћу му Ја дати, неће ожеднети до века“. Овај студенац је било место где су долазили и Јевреји и Самарјани по воду. Очито је да је свима много значио, а и данас у њему има воде. Направљена је капела тако да је студенац у средини капеле. Но, Самарјанка није много размишљала, када је чула да јој Христос може понудити „воду од које се не жедни“. Није се много опирала да Јаковљев студенац и воду из њега замени новим извором. Она је у својој глави разабрала да Христос мора да је већи од њеног претка Јакова, ако већ нуди такву воду од које се не жедни. Та спремност Самарјанке

, Вода жива, у обичном смислу, представља чисту воду, која тече коритом од извора. Значи, то није вода која се довози цистерном или је стајаћа вода у некој бари. Христос употребљава овај израз који се односи на благодат Духа Светога која нас одводи у вечни живот (Јн. 7,37-39). Овај дар, не само да остаје у једној особи, већ га има у толикој мери да напаја друге. Жена Самарјанка пита Христа да ли је Он већи од Јакова. У Светом Писму Јаков символише Христа, јер је он имао визију божанствене лествице (Постања; 28,12), коју Христос употребљава. Даље, као што је Јаков дао овај студенац (извор) за земаљски живот, сада Христос даје извор Светога Духа за вечни живот“

(Православна Библија за студирање стр. 1429).

да прихвати новоучење. Она као да размишља за себе: ако си Ти тај Месија, јесте да ми отац Јаков много значи као и његов студенац, али ја сам спремна да се одрекнем тога, ако ћу за узврат добити „воду живу“. Самарјани нису признавали прорoke после Мојсија. Они су очекивали Месију, као уосталом и Јевреји, само што су Јевреји имали више пророка после Мојсија.

Сваке године, у пету недељу по Вакрсењу, читамо Јеванђеље на ову тему. Подсећамо се отворености жене из Самарије за веру Христову, за Јеванђеље. У том смислу она нам постаје узор. И ми, да ли све разумели или не, када је наша вера у питању, морамо схватити да је најважније за нас да будемо отворени за Јеванђеље, а самим тим и за Христа. То је, нема сумње, најзначајнији предуслов за прихватање Христа, који и нама нуди „живу воду од које се не жедни“. Нажалост, ми најчешће остајемо збуњени када је наша вера у питању, те у том случају измишљамо разне разлоге да оправдамо своју лењост, инертност или неспремност за удобљивање у јеванђелске истине. Понашамо се као мутна вода у чаши. Наиме, ако је чаша напуњена мутном водом, потребно је да је испразнимо и да наспремо

чисту воду, са чистог извора. Запитајмо се: како је могуће да човек у ово време, човек који стоји на раскршћу са кога води безбреж путева у разним правцима, изабере прави пут. Е, ту нам неће помоћи наш меланхолични став, који нас инспирише да се удварамо разним верама, црквама, сектама, философијама, ученијима, на начин да своју сопствену веру разводњавамо и сводимо на неку уравниловку. Свако од нас имао је прилику да бар једном у животу слуша некога ко би рекао нешто слично овоме: „Вера је вера. Све су вере исте и све нас уче добру. Ни једна вера не проповеда нешто погрешно. Бог је Бог. Сви смо исти“, итд. У свему овоме има нешто истине, али ни у једној изјави нема Истине, која је Христос. Христос каже: „Ја сам Истина“. Шта онда, у овом контексту, значи нечија изјава: „Бог је бог“ или „све су вере исте“.

Овако завршава беседу на овај дан Св. Јустин Ђелијски:

„Ми владамо Животом Вечним, владамо Бесмртношћу. Човече хришћанине - бесмртан си! Ти си већ у ономе свету иако ћелом живиши у овоме свету. Смрт је за ћебе умртвљена. Ми празнујемо умртвљење смрти верујући у Вакрсење Господа Христра и славећи Њега Вакрслој. Он, Вакрсли Господ, кроз свакој Светиштеља казује нам Своје чудесно Јеванђеље Бесмртност. Кроз свакој правој хришћанина тврди нам да је човек вечан, да је човек створен за вечношћ, за бесмртност. Да је човек створен да из овој света пређе у онај свет душом у транушку ћелесне смрти, а у дан Страшнога Суга и ћелесно ће вакрснути и сиојиши се са душом и наследиши вечно Царство Небеско.“

Господе Исусе Христе, Сине Бога живога, помози нам благи да читајући Јеванђеље о Жени Самарјанки, разумемо и позив нама упућен: „*Кад би Ти знала (знао) ко сам Ја, тражила (тражио) би од Мене и дао бих ти воду живу, од*

које се никад не жедни” (Јн. 4,10). Амин.

Прота Милорад Лончар

PATRIARCH PORFIRIJE: GOD IS CONSTANTLY WITH US, BUT WE ARE OFTEN UNAWARE OF THAT FACT

ON THE FEAST DAY OF SAINT ATHANASIUSS THE GREAT, 15 MAY 2021, HIS HOLINESS PORFIRIJE, SERBIAN PATRIARCH, SERVED THE HOLY HIERARCHAL LITURGY IN THE CHURCH DEDICATED TO THIS GREAT SAINT IN BELGRADE'S SUBURB OF PLAVI HORIZONTI.

The Patriarch was concelebrated by Diocesan dean Protopresbyter-staurophor Bozo Bakajlic, Archpriests Milos Stojanovic and Vladan Simic, Hieromonk Sava (Bundalo) and Deacons Dragan Radic and Radosmir Vrucinic.

„Saint Athanasius the Great is the saint who uttered the words: God came into this world. God became man so that man might become a god”, Patriarch Porfirije reminded at the beginning of his sermon, teaching about the dogmatic truth of Christ's incarnation.

- Having said that, he knew the Christian faith well. He knew the Orthodox faith well. He knew that God was uncreated, beginningless, that no one had ever seen God, that we could not know God with our minds.

When Saint Athanasius said that man should become a god, he knew that this did not mean that man could become a god by nature, but that man by his way of life, if that way of life is evangelical, if it is a life that strives to as much as possible apply the commandments of God in his life, so that then man becomes able to participate in the fullness, in all that God gives us. God gives his whole self to people.

God is constantly with us, but unfortunately, we often, even when we are in church, are not aware of that fact. We do not feel, we do not recognize that God is with us. Moreover, if we do not have some problems, if we do not have temptations, then we forget God. And sometimes

we go so far as to forget that we have forgotten Him, the Patriarch noticed.

-- Saint Athanasius the Great, from his earliest youth, subordinated his whole being to God, and thus he realized the gospel truth that the Holy Apostles reveal to us and which the Church preserves with its tradition to this day, and that is that God became man. God did not do it by chance, but to share with us everything that is ours. God became man in order to descend to the deepest point of our existence and to be there, from within, what is our greatest problem, what is our greatest torment, what is our greatest temptation, and that is death, to be there from within disarmed death. And with his resurrection he defeated

that enemy of ours, with us and for us, in our name, having human nature in his person and thus enabling us, when we participate in His life and participate through the Church, to participate through the Liturgy of the Church, then we participate in victory over death. We participate, in fact, already here and now in eternal life. All this is given to us and we can know all that with the depth of our being, enlightened mind and pure heart, Patriarch Porfirije said.

Source: Radio Slovo Ljubve

СУШТИНА ЦРКВЕ КАО САБОРА ЈЕСТЕ СВЕТА ЛИТУРГИЈА

*На почетку заседања Светог Архијерејског Сабора, Њ.С. Патријарх Српски, обратио се Архијерејима.
Ово је само извод.*

Сабори и саборовање јесу право, али истовремено и обавеза нас епископа. Наравно, сабори и саборовање јесу право и обавеза свих хришћана, али у овом тренутку благодаћу Духа Светога којим све бива у Цркви Христовој, Духом светим се и конституише Црква. Сабрали смо се на Сабор архијереја да бисмо пре свега пројавили и показали јединство наше помесне Цркве. У исто време, сабрали смо се да бисмо - сусрећући се у Духу Љубави, у Духу Светоме, размишљајући заједно о свим искушењима са којима се суочава Црква наша где год се она налазила - заједно доносили решења која нису напросто административна, него су решења у Духу Светоме. Таква решења имају за циљ да сведоче тело Христово, Христа распетога и вакслога, и да изградију тело Христово.

То значи да сабори епископа нису попут других сабирања и састанака, конференција које се држе у свету разним поводима и са разним циљевима. Саборност је

сама природа Цркве - друго име Цркве је сабор.

директор Управе за сарадњу с црквама и верским заједницама Владе Србије, као и чланови саветодавних тела Круне.

„Окупили смо се у Белом Двору поводом заседања Светог Архијерејског Сабора. Годинама негујемо овај традиционални догађај, јер је пример слоге и сарадње за опште добро. Црква и Круна су две институције у нашој земљи које доносе стабилност. Хвала вам на подршици коју пружате нашем народу и мојој породици.

У овој години искушења, изгубили смо велике духовне пастире, који су својим животима и делима, следећи Христа, оставили велики траг. Верује, да ће Црква, на челу са Патријархом Порфиријем, наставити у јединству и слози да води српски народ. Као што је Господ рекао својим апостолима: ви сте со земљи! Нека Господ благослови ваш труд и рад и услиши ваше молитве“, рекао је Њ.К.В. Престолонаследник Александар.

Извор: Сајт СПЦ

ПАТРИЈАРХ И АРХИЈЕРЕЈИ КОД ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИКА АЛЕКСАНДРА

Његово Краљевско Височанство Престолонаследник Александар био је домаћин традиционалног ручка у Белом двору у част редовног годишњег заседања Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве.

Ручку су присуствовали Његова Светост Патријарх српски господин Порфирије са митрополитима и епископима Српске Православне Цркве, др Владимира Рогановић,

Његова Светост Патријарх српски Порфирије захвалио се Њ.К.В. Престолонаследнику Александру на гостопримству и пожелео срећу Краљевској породици.

royalfamily.org

Наши Владика Силуан на ручку

ХУМАНИТАРНИ КОНЦЕРТ АНСАМБЛА „АЊА И ЗЛАТНА“ У БРАНЗВИКУ

ЗА НАРОДНУ КУХИЊУ САКУПЉЕНО 8,000 ДОЛАРА. САВ ПРИХОД НАМЕЊЕН ЈЕ КУХИЊИ „МАЈКА ДЕВЕТ ЈУГОВИЋА“ НА КИМ.

Хуманитарни концерт ансамбла „Ања и Златна“, одржан 23. маја 2021. године, у дворани храма Света Троица, превазишао је сва очекивања уметничке директорке ансамбла Александре Акер.

„Одушељена сам. Публика је била феноменална. Дивно место. Осећала се топлина и срдачност током концерта“, рекла је након концерта Ања.

Концерт је испунио и своју основну мисију. Прикупљено је 8,000 долара за народну кухињу организације „Мајке девет Југовића“ на Косову и Метохији.

На самом концерту Александра је рекла да сви остали чланови групе, иако Аустралијанци, један Новозеланђанин и један Рус, су се радо одазвали њеном позиву да свирају и певају на хуманитарном концерту, а уместо улазница посетиоци су давали донацију према својим могућностима.

Сала цркве Света Троица у Бранзвику била је скоро пуне, а преко сто посетилаца је уживало у старим српским, македонским, босанским и руским песмама, изведеним у посебном аранжману ансамбла.

Ташјана Осмиојић